

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

๑. ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” “โรงงาน” แก้ไขบทนิยามคำว่า “ผลิต” และ “ผู้อนุญาต” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุสัมผัสอาหาร” “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” “ผู้ประกอบการเกี่ยวกับอาหาร” “โฆษณา” “สื่อโฆษณา” “สถานที่” “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” และ “เลขาธิการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

๒. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศกำหนดกลุ่มอาหารโดยแบ่งเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง กำหนดอาหารที่ต้องประเมินความปลอดภัย และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้วัตถุสัมผัสอาหาร การจำหน่ายอาหาร การขนส่ง การเก็บรักษาและการโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมชื่อตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้อำนวยการกอง กองอาหาร ในองค์ประกอบคณะกรรมการให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ชื่อตำแหน่งผู้แทนของสภาองค์กรของผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหารให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและผู้อนุญาต กำหนดการดำเนินงานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระในระหว่างการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เหตุในการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และเพิ่มมาตรา ๑๒ วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๑๓/๑)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาต และกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอผ่อนผันการต่ออายุใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ (๒) และเพิ่มมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๘ วรรคสาม)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และหลักเกณฑ์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือเฝ้าระวังอาหาร รวมทั้งกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้มีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บ อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บ และหลักเกณฑ์ในการรับเงินและจ่ายเงินดังกล่าว (เพิ่มหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา ๑๙/๑ - มาตรา ๑๙/๕)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวมทั้งกำหนดห้ามจำหน่ายอาหารเพื่อการส่งออกในราชอาณาจักร (แก้ไขชื่อหมวด ๓ หน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ และเพิ่มมาตรา ๒๔/๑ - มาตรา ๒๔/๔)

๗. กำหนดการควบคุมอาหารเสื่อมคุณภาพ แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของอาหารปลอมและอาหารผิดมาตรฐาน และแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตเกี่ยวกับการออกคำสั่งเพื่อการควบคุมอาหาร และประกาศผลตรวจสอบให้ประชาชนทราบ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งและการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหารดังกล่าวให้ประชาชนทราบ และมีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบการเกี่ยวกับอาหารฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๔) มาตรา ๒๗ (๔) และ (๕) มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ และเพิ่มมาตรา ๓๐/๑ - มาตรา ๓๐/๓)

๘. กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมอาหารในแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะต้องขึ้นทะเบียน อาหารควบคุมต้องแจ้งรายการ และอาหารจัดแจ้งต้องจัดแจ้ง และกำหนดการขอรับใบแทนใบสำคัญของอาหารดังกล่าว รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการและการแก้ไขเปลี่ยนแปลง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๕ อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง มาตรา ๓๑ - มาตรา ๔๒ และเพิ่มมาตรา ๔๒/๑ - มาตรา ๔๒/๑๐)

๙. กำหนดมาตรการในการควบคุมการโฆษณาอาหาร กำหนดหลักเกณฑ์การโฆษณา และกำหนดให้การโฆษณาคุณภาพประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องได้รับใบอนุญาต (เพิ่มหมวด ๕/๑ การโฆษณา มาตรา ๔๒/๑๑ - มาตรา ๔๒/๑๙)

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเรียกให้หยุดหรือเข้าไปในยานพาหนะเพื่อตรวจสอบอาหาร การค้น การยึดหรืออายัด และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ (๒) (๔) และ (๕) และมาตรา ๔๔ และเพิ่มมาตรา ๔๓ (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) และวรรคสาม มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ และมาตรา ๔๔/๑)

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๗ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา ๔๖ และเพิ่มมาตรา ๔๖/๑ - มาตรา ๔๖/๓)

๑๒. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์ (เพิ่มหมวด ๗/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๔๖/๔ - มาตรา ๔๖/๖)

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๗ - มาตรา ๗๕ และเพิ่มมาตรา ๗๕/๑ - มาตรา ๗๕/๒๕)

๑๔. แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่เป็นข้อจำกัดในการควบคุมความปลอดภัยอาหารและการโฆษณาอาหาร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการควบคุมอาหารโดยกำหนดควบคุมอาหารตามระดับความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือผลกระทบต่อผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการโฆษณาอาหาร กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเพื่อให้ทางธุรกิจ กำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารให้รับผิดชอบต่อผู้บริโภค ตลอดจนแก้ไขบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาหาร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมอาหารให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงด้าน เทคโนโลยีในการผลิตและการโฆษณาอาหารเพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารที่มี คุณภาพและได้มาตรฐานตามหลักสากลอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทาง ธุรกิจของผลิตภัณฑ์อาหารในการส่งออกให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านการค้าระหว่าง ประเทศ ตลอดจนเพิ่มกลไกในการพิจารณาอนุญาตให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการตรา พระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” และ “โรงงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุสัมผัสอาหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” และ “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“วัตถุสัมผัสอาหาร” หมายความว่า วัตถุที่โดยสภาพการใช้งานต้องสัมผัสกับอาหารหรือ วัตถุที่บรรจุในภาชนะบรรจุอาหาร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพอาหารหรือเพื่อประโยชน์ในการผลิตหรือการใช้ใด ๆ

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ผลิต” “ผู้อนุญาต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปปรุงแต่งและหมายความรวมถึงแบ่งบรรจุ การเปลี่ยนรูป การดัดแปลง ด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า

(๑) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย สำหรับการอนุญาตผลิตหรือนำเข้า

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการอนุญาตในจังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจนอกจาก กรุงเทพมหานครตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) นายกองค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับการอนุญาตในท้องถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้อนุญาต” และ “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร” หมายความว่า ผู้รับอนุญาตผลิตอาหาร ผู้รับอนุญาตนำเข้าอาหาร ผู้ผลิตอาหาร ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ผลิตภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารเพื่อจำหน่าย ผู้นำเข้าภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารเพื่อจำหน่าย ผู้จำหน่ายภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหาร และหมายความรวมถึงผู้รับอนุญาตโฆษณาอาหารและผู้ทำการโฆษณาอาหารด้วย

มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” “โฆษณา” และ “สื่อโฆษณา” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” และ “ผลิต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“เอกสารกำกับอาหาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใดที่ทำให้ปรากฏความหมาย ด้วยข้อความใด ๆ เกี่ยวกับอาหาร รวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับอาหารนั้น ที่สอดแทรก หรือรวมไว้กับภาชนะบรรจุอาหารหรือหีบห่อของภาชนะบรรจุอาหาร

“ข้อความ” หมายความว่า การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ รูป รอยประดิษฐ์ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไป สามารถเข้าใจความหมาย ได้

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบ ข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการส่งเสริมการขายโดยการให้ข้อมูล การชักชวน หรือการกระทำโดยวิธีใด ๆ เพื่อชักนำให้เกิดการขาย

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ ป้าย สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

มาตรา ๘ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สถานที่” และ “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ส่งออก” และ “ผู้รับอนุญาต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร ส่วนของอาคาร ยานพาหนะ หรือสถานที่ใด ๆ ตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย

“กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” หมายความว่า การพิจารณาคำขอ การตรวจสอบ ความถูกต้องของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ เพื่อออกหนังสือรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ ใบสำคัญการจดทะเบียน หรือใบรับรองการประเมิน ตลอดจนการพิจารณาใด ๆ เกี่ยวกับอาหาร

มาตรา ๙ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เลขาธิการ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “พนักงาน เจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ ให้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหารและคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับอาหาร ให้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ด้วยก็ได้

(๒) กำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติม หรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (๑) สำหรับอาหารควบคุมเฉพาะตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๓) กำหนดอาหารควบคุม และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (๑) สำหรับอาหารควบคุมตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๔) กำหนดอาหารจัดแจ้ง และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (๑) สำหรับอาหารจัดแจ้งตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ด้วยก็ได้

(๕) กำหนดประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายที่ต้องผ่านการประเมินความปลอดภัยอาหาร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินความปลอดภัยของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย รวมทั้งการประเมินการกล่าวอ้างทางสุขภาพ

(๖) กำหนดอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมอาหารตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ตลอดจนกำหนดห้ามใช้วัตถุใดเป็นส่วนผสมอาหาร

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้วัตถุเจือปนอาหาร หรือการใช้วัตถุอื่นในอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้ภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหาร ตลอดจนกำหนดห้ามใช้วัตถุใดเป็นภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหารดังกล่าวด้วยก็ได้

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และลักษณะของเลขสารบบอาหารหรือเครื่องหมายแสดงการขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการ หรือการจัดแจ้ง

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดประเภทและชนิดอาหาร ซึ่งจะต้องมีฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร รวมทั้งกำหนดข้อความในฉลากหรือเอกสารกำกับอาหารด้วยก็ได้

(๑๑) กำหนดวิธีการผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิตและการเก็บรักษาอาหารเพื่อป้องกันมิให้อาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย เป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) กำหนดอาหารที่ห้ามผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

(๑๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจำหน่ายอาหารตามประเภท หรือชนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขนส่งและการเก็บรักษาอาหาร

(๑๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาอาหาร และข้อห้ามในการโฆษณาอาหารที่เห็นว่าอาจชักจูงประชาชนให้บริโภคอาหารนั้นในทางที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ปลอดภัย หรือโดยไม่จำเป็น

(๑๖) กำหนดอาหารที่ห้ามโฆษณา ทั้งนี้ อาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

(๑๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจวิเคราะห์ทางวิชาการซึ่งอาหารรวมทั้งเอกสารอ้างอิง

(๑๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การเก็บตัวอย่าง การยึด และการอายัด

(๑๙) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาความปลอดภัยการบริโภคอาหาร”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการอาหาร” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมควบคุมโรคหรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนของสภาองค์กรของผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง จากผู้ซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์สูงเป็นที่ประจักษ์ในด้านโภชนาการ ด้านพิษวิทยา ด้านเภสัชกรรม

ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการกอง กองอาหาร เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๗/๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๗) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๘) ไม่เป็นผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เกี่ยวกับอาหารไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีหรือเลขาธิการในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมและกำกับดูแลอาหารให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้ความเห็นชอบหรือคำแนะนำแก่เลขาธิการในการออกระเบียบและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้ความเห็นชอบแก่ผู้อนุญาตในการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต การเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

(๕) ออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ให้คำแนะนำหรือความเห็นการจัดทำแผนพัฒนาความปลอดภัยการบริโภคอาหาร

(๗) ติดตาม ประเมินผล และรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานแผนพัฒนาความปลอดภัยการบริโภคอาหารให้รัฐมนตรีทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย”

“มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่”

“มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗/๑”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“อนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีผู้แทนของสภาองค์กรของผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภคด้วย

การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการในหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร อย่างน้อยต้องมีผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสมาคมหรือผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหาร เป็นอนุกรรมการ ทั้งนี้ ในคณะอนุกรรมการพิจารณากำหนดค่าขึ้นบัญชีและค่าใช้จ่าย ให้มีผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นอนุกรรมการเพิ่มขึ้นด้วย”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๓/๑ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จัดทำแผนพัฒนาความปลอดภัยการบริโภคอาหารเสนอคณะกรรมการพิจารณาก่อนเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้ใช้ในการจัดทำคำของบประมาณประจำปีและจัดทำแผนปฏิบัติการรายปีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

แผนพัฒนาความปลอดภัยการบริโภคอาหารตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การพัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีระบบรายงานการกระจายอาหาร แผนเผชิญเหตุ การนำอาหารที่ไม่ปลอดภัยออกจากตลาดอย่างเป็นระบบ ระบบเตือนภัยด้านอาหาร การรู้แหล่งที่มาของอาหาร การพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ของรัฐและองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค กลยุทธ์ผู้ประกอบการร่วมมือปฏิบัติ ตามกฎหมาย การสร้างนิสัยในการบริโภคของประชาชนที่เป็นการส่งเสริมพลาแนมัย ประหยัด และบริโภคอย่างยั่งยืน

ให้รายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานแผนพัฒนาความปลอดภัยในการบริโภคอาหารต่อคณะกรรมการและสาธารณชนเพื่อติดตามประเมินผลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายในสถานที่ใด ๆ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่การผลิตอาหารในสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และสถานที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(๑) อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีไซท์หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม เว้นแต่เป็นการผลิตอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม หรืออาหารจัดแจ้ง แล้วแต่กรณี

(๒) สถานที่จำหน่ายอาหาร ณ ที่หรือทางสาธารณะ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) การผลิตอาหารหรือนำเข้าหรือส่งออกซึ่งอาหาร เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับการขึ้นทะเบียนอาหาร การแจ้งรายการอาหาร การจัดแจ้งอาหาร หรือเพื่อพิจารณาในการสั่งซื้อ”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖/๑ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตการขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“ผู้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอต่ออายุและขอผ่อนผันโดยแสดงเหตุผลในการที่มีได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา ๗๕/๒๐”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ ระเบียบการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา ๑๙/๑ มาตรา ๑๙/๒ มาตรา ๑๙/๓ มาตรา ๑๙/๔ และมาตรา ๑๙/๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๒/๑

ระเบียบการพิจารณาอนุญาตอาหาร

มาตรา ๑๙/๑ ในระเบียบการพิจารณาอนุญาตอาหาร นอกจากเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ ทั้งในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารของส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นบัญชีจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณา

อนุญาตอาหาร ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดตามมาตรา ๑๙/๓ (๑) โดยอาจยกเว้นค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

มาตรา ๑๙/๒ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดคุณสมบัติ มาตรฐาน และการดำเนินงาน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการได้มาซึ่งผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศตามมาตรา ๑๙/๑ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอาจยกเว้นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการได้มาซึ่งบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดตามมาตรา ๑๙/๓ (๒) โดยอาจยกเว้นค่าขึ้นบัญชีทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

มาตรา ๑๙/๓ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

(๒) อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๙/๔ ค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๙/๑ วรรคสาม และค่าขึ้นบัญชีที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง ให้เป็นเงินของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่ได้จัดเก็บ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าตอบแทนบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กร ที่ขึ้นบัญชีตามมาตรา ๑๙/๑

(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สาธารณะ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร

(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ เพื่อพัฒนาระบบงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

(๔) ค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และการติดตาม ตรวจสอบ หรือเฝ้าระวังอาหารตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙/๕ การรับเงินตามมาตรา ๑๙/๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง และการจ่ายเงินตามมาตรา ๑๙/๔ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ด้วยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในหมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับอนุญาตเกี่ยวกับอาหาร มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓

หน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผลิต นำเข้า หรือเก็บอาหาร นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตย้ายสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บอาหาร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีทีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญดังกล่าว การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิตหรือสถานที่นำเข้าซึ่งอาหารที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และต้องติดหรือ

จัดป้าย แสดงสถานที่ผลิต หรือสถานที่นำเข้าที่ได้รับอนุญาตไว้ภายนอกสถานที่ ในที่เปิดเผยให้เห็นได้ง่ายด้วย

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้รับอนุญาตผลิตจะผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรได้โดยมีคุณภาพหรือมาตรฐาน การใช้วัตถุเจือปนอาหาร การใช้ภาชนะบรรจุ การแสดงฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามมาตรฐานของต่างประเทศหรือมาตรฐานระหว่างประเทศ โดยต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อกำหนดของประเทศผู้ซื้อหรือผู้สั่งซื้อ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวมทั้งจัดให้มีการทำข้อมูลการส่งออกเก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ

การจัดทำข้อมูลการส่งออกและการจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายอาหารที่ผลิตเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่งในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๔/๑ ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารต้องไม่ผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหาร ภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารที่ไม่ปลอดภัย ไม่ควรแก่การบริโภค หรือโฆษณาที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารต้องรับผิดชอบต่อผู้บริโภคจากอาหารที่มีเครื่องหมายการค้าปลอมหรือเลียนแบบเครื่องหมายการค้าของตน

เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจออกประกาศกำหนดหรือคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารผู้ใดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองมีหน้าที่ดำเนินการเพิ่มเติมตามความจำเป็นก็ได้

มาตรา ๒๔/๒ ในกรณีที่ปรากฏต่อผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารว่าอาหาร ภาชนะบรรจุ หรือวัตถุสัมผัสอาหารของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารที่จำหน่ายทั่วไปในท้องตลาดมีอันตราย ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ไม่ควรแก่การบริโภค ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารมีหน้าที่

(๑) แจ้งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาทราบโดยไม่ชักช้า

(๒) เสนอแผนจัดเก็บอาหารดังกล่าวในท้องตลาดกลับคืนและประกาศเรียกคืนจากผู้บริโภคภายในสองวัน ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาให้ความเห็นชอบและมีอำนาจสั่งให้แก้ไขแผนด้วย

(๓) ดำเนินการตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบตาม (๒) โดยเร็ว และรายงานผลตามกำหนดเวลาให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาทราบ

(๔) ให้ปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการให้ผู้บริโภคทราบ ภายในสองวันนับแต่วันที่รับทราบถึงอันตรายหรือความปลอดภัย

การปิดประกาศ แจ้ง และโฆษณาข่าวสารตาม (๔) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร กระทำทางสื่อโฆษณาที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหารได้ใช้ในการโฆษณา และสื่อรูปแบบอื่น ๆ ตามที่ เลขาธิการกำหนด รวมทั้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหารดำเนินการแจ้งในเว็บไซต์ของผู้ประกอบการธุรกิจ เกี่ยวกับอาหารและแจ้งเป็นหนังสือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับ อาหารได้เสนอขายให้แก่ผู้บริโภคโดยตรงเพื่อทราบ โดยการปิดประกาศหรือโฆษณาข่าวสารให้กระทำ ต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าวัน เว้นแต่เลขาธิการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และเลขาธิการจะ กำหนดหลักเกณฑ์การปิดประกาศ แจ้ง หรือการโฆษณาดังกล่าวด้วยก็ได้

(๕) ปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๒๔/๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหารไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ ครบถ้วนตามมาตรา ๒๔/๑ หรือมาตรา ๒๔/๒ เลขาธิการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทน และให้ผู้ ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่ม โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการ บังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อดำเนินการแล้วให้เลขาธิการ รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการทราบด้วย

มาตรา ๒๔/๔ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหารชดใช้ราคาอาหารและรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามมาตรา ๒๔/๒ (๒)”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) อาหารเสื่อมคุณภาพ”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) อาหารที่มีฉลากเพื่อลวงผู้ซื้อให้เข้าใจผิดในเรื่องคุณภาพ ปริมาณ ประโยชน์ หรือ ลักษณะพิเศษอย่างอื่น หรือในเรื่องสถานที่หรือประเทศที่ผลิต

(๕) อาหารที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ถึงขนาดจากผลวิเคราะห์ปรากฏว่า ส่วนประกอบที่เป็นคุณค่าทางอาหารขาดหรือเกินร้อยละสามสิบจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด หรือแตกต่าง จากคุณภาพหรือมาตรฐานที่ระบุไว้จนทำให้เกิดโทษหรืออันตราย”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ อาหารผิดมาตรฐาน ได้แก่ อาหารที่ไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แต่ไม่ถึงขนาดดังที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ (๕)

มาตรา ๒๙ อาหารที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพ

- (๑) อาหารที่หมดอายุหรือล่วงพ้นกำหนดเวลาในการบริโภคตามที่แสดงไว้ในฉลาก
- (๒) อาหารหรืออาหารที่ภาชนะบรรจุมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพไปจากเดิมจนมีลักษณะไม่ควรแก่การบริโภคหรือเสื่อมสภาพตามเกณฑ์ที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ผู้อนุญาตผลิตหรือผู้อนุญาตนำเข้าที่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต ดัดแปลง แก้วสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บอาหาร ให้ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต
- (๒) ให้งดผลิตหรืองดนำเข้าซึ่งอาหารที่ผลิตหรือนำเข้าโดยไม่ได้รับอนุญาต
- (๓) ให้งดผลิตหรืองดนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑ อาหารควบคุมที่ไม่แจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ หรืออาหารจัดแจ้งที่ไม่จัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑
- (๔) ให้งดผลิตงดนำเข้า หรืองดจำหน่ายซึ่งอาหารที่เป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ แล้วแต่กรณี

(๕) ให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพื่อแสดงว่าอาหารปลอดภัย ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาหารใดอาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๖) ให้งดผลิต งดนำเข้า หรืองดจำหน่ายอาหารในระหว่างดำเนินการตามคำสั่งใน (๕) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค จนกว่าจะได้มีการพิจารณาสั่งการแล้วว่าอาหารนั้นปลอดภัย

(๗) ให้จัดเก็บหรือเรียกเก็บอาหารภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด เมื่อปรากฏแก่ผู้อนุญาตว่าเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภคหรือเป็นอาหารที่อาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ทั้งนี้ การสั่งให้จัดเก็บและการจัดการกับอาหารที่สั่งให้จัดเก็บ การเรียกเก็บและการจัดการกับอาหารที่เรียกเก็บ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้อนุญาตผลิต ผู้อนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว

(๘) ให้จัดเก็บหรือเรียกเก็บอาหารภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนดเมื่อปรากฏผลการตรวจสอบว่าเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ ทั้งนี้ การสั่งให้จัดเก็บและการจัดการกับอาหารที่สั่งให้จัดเก็บ การเรียกเก็บและการจัดการกับอาหารที่เรียกเก็บให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้อนุญาตผลิต ผู้อนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐/๑ มาตรา ๓๐/๒ และมาตรา ๓๐/๓ ในหมวด ๔ การควบคุมอาหาร แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๐/๑ ในกรณีที่ปรากฏผลจากการตรวจสอบว่าอาหารใดเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ไว้ในประกาศด้วย

(๑) ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัด ให้ระบุชื่อผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าพร้อมทั้งชื่อ ประเภท ชนิดและลักษณะของอาหาร หรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารนั้น และในกรณีที่อาหารหรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้านั้นด้วย ในกรณีที่พบผู้จำหน่ายให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายและสถานที่จำหน่ายด้วยก็ได้

(๒) ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัดแต่ปรากฏตัวผู้จำหน่าย ให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายและสถานที่จำหน่าย พร้อมทั้งชื่อ ประเภท ชนิดและลักษณะของอาหารหรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารนั้น และในกรณีที่อาหารหรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้านั้นด้วย ในกรณีที่ปรากฏผลการตรวจสอบว่าอาหารใดเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภคหรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุดิบส่วนผสมอาหารใดซึ่งเมื่อใช้กับอาหารจะไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ให้ผู้อนุญาตประกาศผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๐/๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหารไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งและการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับอาหารดังกล่าวให้ประชาชนทราบ โดยให้โฆษณาได้ทั้งในระหว่างดำเนินการและภายหลังดำเนินการแล้วเสร็จ

การโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำทางสื่อโฆษณาและสื่อรูปแบบอื่นตามที่เลขาธิการกำหนด โดยจะระบุชื่อผู้ประกอบการเกี่ยวกับอาหารหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

มาตรา ๓๐/๓ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบการเกี่ยวกับอาหารฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีนอำนาจโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ

การโฆษณาคำพิพากษาดามวรรคหนึ่ง ให้กระทำทางสื่อโฆษณาและสื่อรูปแบบอื่นตามที่เลขาธิการกำหนด โดยจะระบุชื่อผู้ประกอบการเกี่ยวกับอาหารหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในหมวด ๕ การขึ้นทะเบียนและการโฆษณาเกี่ยวกับอาหาร มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๕

อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง

มาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ต้องขึ้นทะเบียนอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้ การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ การขอขึ้นทะเบียนอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๓๑ ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่ออาหาร

(๒) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้าและสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้า แล้วแต่กรณี

(๓) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร ซึ่งระบุปริมาณของแต่ละรายการ

(๔) กรรมวิธีการผลิตเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัย

(๕) ภาชนะบรรจุและขนาดบรรจุ

(๖) ฉลาก

(๗) ผลการตรวจวิเคราะห์อาหารจากส่วนราชการ หรือจากหน่วยงานที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการขอขึ้นทะเบียนตามที่ยูอนุญาตกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะตาม
มาตรา ๓๑ ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๓๔ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑ หรือ
การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา ๓๒ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาต
จากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้อาหาร
นั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับ
ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่ขึ้นทะเบียนได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๖ อาหารควบคุมเฉพาะใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหาร
นั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ หรือ
เป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา ๓๕

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอน
ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหาร
ควบคุม ต้องแจ้งรายการอาหารนั้นต่อผู้อนุญาตและเมื่อได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการแล้วจึงจะผลิตหรือ
นำเข้าได้

การขอแจ้งรายการและการออกใบสำคัญการแจ้งรายการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๘ การขอแจ้งรายการอาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ ต้องแจ้งรายการหรือ
รายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่ออาหาร

(๒) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้าและสถานที่
นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้า แล้วแต่กรณี

(๓) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร ซึ่งระบุปริมาณของแต่ละรายการ

(๔) ผลการตรวจวิเคราะห์อาหารจากส่วนราชการ หรือจากหน่วยงานที่คณะกรรมการ
กำหนด

(๕) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการขอแจ้งรายการตามที่ผู้อนุญาตกำหนด

มาตรา ๓๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗
ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม ให้ตรงตามที่ได้แจ้งรายการไว้

มาตรา ๔๐ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการแจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา ๓๘ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบสำคัญการแจ้งรายการ แก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งรายการได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๒ อาหารควบคุมใดที่ได้แจ้งรายการไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้แจ้งรายการไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา ๔๑ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการนั้นได้

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒/๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้งต้องแจ้งอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญการจัดแจ้งแล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าได้ การขอจัดแจ้งและการออกใบสำคัญการจัดแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๒ การขอจัดแจ้งอาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่ออาหาร

(๒) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้าและสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้า แล้วแต่กรณี

(๓) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร

(๔) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการขอจัดแจ้งตามที่ผู้อนุญาตกำหนด

มาตรา ๔๒/๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารจัดแจ้ง ให้ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้

มาตรา ๔๒/๔ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ หรือการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา ๔๒/๒ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้อาหาร นั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ ผู้รับใบสำคัญการจดทะเบียนแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่จดทะเบียนได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๒/๖ อาหารจดทะเบียนใดที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้น มีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้จดทะเบียนไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ หรือเป็นอาหารที่ไม่ ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา ๔๒/๕ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบสำคัญการ จดทะเบียนนั้นได้

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอน ใบสำคัญการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒/๗ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะตาม มาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ หรือผู้รับอนุญาตผลิต หรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารจดทะเบียนตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการ หรือการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ที่ฉลากอาหาร

มาตรา ๔๒/๘ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ให้ใช้ได้เท่าที่ใบอนุญาตผลิตหรือใบอนุญาตนำเข้ายังคงใช้ได้อยู่ เว้นแต่ใบสำคัญการขึ้น ทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญการจดทะเบียน ที่ถูกสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๒/๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๒/๙ ในกรณีที่ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญ การจดทะเบียนสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และขอรับใบ แทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียน แล้วแต่ กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือลบล้างในสาระสำคัญดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบแทน ใบสำคัญการจดทะเบียน และการออกใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบ แทนใบสำคัญการจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดย คำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๑๐ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้า ซึ่งอาหารที่มีใช้อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม หรืออาหารจดทะเบียน และประสงค์จะจัดให้มีเครื่องหมาย

แสดงการจดแจ้งที่ฉลากอาหารนั้น ต้องจดแจ้งอาหารนั้นตามมาตรา ๔๒/๑ และเมื่อได้จดแจ้งแล้ว ให้ถือว่าอาหารนั้นเป็นอาหารจดแจ้ง”

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕/๑ การโฆษณา มาตรา ๔๒/๑๑ ถึง
มาตรา ๔๒/๑๙ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๕/๑

การโฆษณา

มาตรา ๔๒/๑๑ การโฆษณาอาหารต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของอาหาร ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

- (๑) ข้อความที่เป็นความเท็จหรือเกินความจริง
- (๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับอาหาร ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริง หรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม
- (๓) ข้อความที่แสดงสรรพคุณอันทำให้เข้าใจว่าสามารถบำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรค หรืออาการของโรค
- (๔) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงกาม หรือเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
- (๕) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ
- (๖) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน
- (๗) ข้อความที่จะทำให้เข้าใจว่ามีวัตถุใดในอาหารหรือเป็นส่วนประกอบของอาหาร ซึ่งความจริงมีวัตถุหรือส่วนประกอบนั้นในอาหารไม่เท่าที่ทำให้เข้าใจตามที่โฆษณา
- (๘) ข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจลักษณะหรือวิธีการบริโภคอาหาร
- (๙) ข้อความที่เป็นการรับรองหรือยกย่องคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร โดยใช้บุคคลหรือบุคคลสมมุติที่สร้างขึ้นด้วยเทคโนโลยี เป็นผู้โฆษณา
- (๑๐) ข้อความอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๑๒ ผู้ใดประสงค์จะโฆษณาคุณสมบัติ ประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร ต้องได้รับใบอนุญาตโฆษณาจากผู้อนุญาตการขออนุญาตโฆษณาและการออกใบอนุญาตโฆษณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขเฉพาะในการโฆษณาและจำกัดการใช้สื่อโฆษณาไว้ด้วยก็ได้

ใบอนุญาตโฆษณาให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ยื่นขออนุญาต ผู้ได้รับอนุญาตโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ต้องโฆษณาตามรายละเอียดและเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

มาตรา ๔๒/๑๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตโฆษณาสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาแจ้งต่อผู้อนุญาตและขอรับใบแทนใบอนุญาตโฆษณาภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบล้างในสาระสำคัญดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตโฆษณา และการออกใบแทนใบอนุญาตโฆษณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๑๔ ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาอาหารใดฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๕) หรือ (๑๖) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๒/๑๑ หรือมาตรา ๔๒/๑๒ ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา
 - (๒) ห้ามใช้ข้อความหรือวิธีการบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา
 - (๓) ให้ระงับการโฆษณาและวิธีการในการโฆษณานั้นตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด
 - (๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของประชาชนที่อาจเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้ผู้อนุญาตคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้ทำการโฆษณาด้วย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดที่ได้กระทำไปแล้ว

มาตรา ๔๒/๑๕ ผู้อนุญาตอาจมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตโฆษณาไม่ดำเนินการตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๒/๑๔ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับแก่การจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒/๑๖ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาต ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย งดผลิต งดนำเข้า หรืองดจำหน่ายอาหารที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่มีคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณตามที่โฆษณา หรือที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่มีคุณประโยชน์ คุณภาพ แม้จะไม่มีกรโฆษณาก็ได้

มาตรา ๔๒/๑๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๔๒/๑๑ วรรคสอง (๑) ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตโฆษณา ผู้ทำการโฆษณา ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายดำเนินการพิสูจน์ หรือ ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณานั้นเป็นความจริงหรือไม่เกินความจริงให้ผู้อนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ทั้งนี้ ให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ในระหว่างการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตอาจสั่งระงับการโฆษณาจนกว่าจะได้มีการวินิจฉัยแล้วว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณานั้นเป็นความจริงหรือไม่เกินความจริง

ถ้าบุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ดำเนินการพิสูจน์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด หรือผู้อนุญาตเห็นว่าผู้นั้นไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงหรือไม่เกินความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้ถือว่าผู้นั้นได้รู้หรือควรได้รู้ว่าข้อความนั้นเป็นความเท็จหรือเกินความจริง และให้ผู้อนุญาตออกคำสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๔

มาตรา ๔๒/๑๘ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองประชาชน ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศผลการตรวจสอบการโฆษณาอาหารที่ฝ่าฝืนประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๕) หรือ (๑๖) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๒/๑๑ หรือมาตรา ๔๒/๑๒ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) เรียกเก็บหรือดำเนินการกับสื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืนประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๕) หรือ (๑๖) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๒/๑๑ หรือมาตรา ๔๒/๑๒ จากผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณา หรือสั่งให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาจัดเก็บสื่อโฆษณาของตนคืนภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้ทำลายสื่อโฆษณาดังกล่าวเสียหรือจัดการตามควรแก่กรณี

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๔๒/๑๙ ในกรณีที่ผู้อนุญาตมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารปฏิบัติตามหมวดนี้ และผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาอาจเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร และให้ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารมีหน้าที่ชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นและเงินเพิ่มจากการดำเนินการแทนนั้น โดยให้บังคับตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในหมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้เลขาธิการเสนอผู้ที่มีคุณสมบัติและมีมาตรฐานความรู้ ความสามารถเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ให้เลขาธิการมีอำนาจออกประกาศคุณสมบัติและมาตรฐานความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ละระดับ และมีหน้าที่พัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีคุณสมบัติและมาตรฐานความรู้ ความสามารถเพื่อเสนอแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตอาหาร สถานที่เก็บอาหาร สถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้เก็บรักษา ผู้จำหน่าย รวมทั้งสถานที่ทำการของผู้นำเข้าหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งอาหาร ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ หรือเรียกให้หยุดหรือเข้าไปในยานพาหนะเพื่อตรวจสอบอาหาร คั้นและอาจยึดหรืออายัดอาหาร เครื่องมือเครื่องใช้ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุอาหาร วัตถุสัมผัสอาหาร ฉลาก เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาหารดังกล่าวซึ่งสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำความผิด หรือน่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(๓) นำอาหารในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์

(๔) ยึดหรืออายัดอาหาร ภาชนะบรรจุ หรือวัตถุสัมผัสอาหาร ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภค เพื่อตรวจพิสูจน์

(๕) ยึดหรืออายัดอาหารไม่บริสุทธิ์ อาหารปลอม อาหารผิดมาตรฐาน หรืออาหารเสื่อมคุณภาพ

(๖) ยึดหรืออายัดภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือที่มีลักษณะไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๘)

(๗) ถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว บันทึกเสียง หรือเก็บรวบรวมวัตถุอื่นใด เพื่อเป็นพยานหลักฐาน

(๘) รับเรื่องราวทุกข์ของประชาชนและดำเนินการตามหน้าที่โดยมิชักช้า

(๙) ว่ากล่าวตักเตือน ให้คำแนะนำผู้ประกอบธุรกิจอาหารในการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๑๐) รายงานให้ผู้บังคับบัญชาของตนทราบเพื่อแจ้งหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง หากเห็นว่าผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้กระทำความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย เช่น ประมวลรัษฎากร กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) ต้องมีหมายค้น โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

กรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ในการปฏิบัติตามหน้าที่ในมาตรานี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ ทั้งนี้ บัตรประจำพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ สิ่งที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๔ (๒) (๔) (๕) และ (๖) หรือนำมาตามมาตรา ๔๔ (๓) ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งทำลายหรือดำเนินการตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัด

(๒) ในกรณีที่ไม่มี การดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากผู้อนุญาตว่าไม่มี การดำเนินคดี

(๓) ในกรณีที่มีการดำเนินคดี โดยปรากฏข้อเท็จจริงในชั้นสอบสวนว่าผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ชำระค่าปรับ หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาและสิ่งอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

การคืนสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๔ (๒) (๔) (๕) และ (๖) ให้กับผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง กระทำได้เฉพาะตามวรรคหนึ่ง (๓) โดยผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองต้องร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ชำระค่าปรับหรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี วิธีดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในหมวด ๗ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต
มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๗

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๖ เมื่อปรากฏต่อผู้อนุญาตว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณี queปรากฏผลจากการตรวจพิสูจน์ว่า
อาหารซึ่งผลิตโดยผู้รับอนุญาตผู้ใดเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗
เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ เป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ เป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัย
ต่อผู้บริโภคหรือภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารใดซึ่งเมื่อใช้กับอาหารแล้วไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค
ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกิน
หนึ่งร้อยสี่สิบวัน หรือในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะ
สั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาอันถึงที่สุดก็ได้

ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนถึง
กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ถ้าภายหลังปรากฏว่าผู้รับอนุญาตได้ปรับปรุงแก้ไขหรือได้ปฏิบัติโดยถูกต้อง
แล้ว

มาตรา ๔๖/๑ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาตในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒)

(๒) ผู้รับอนุญาตได้กระทำความผิดและเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ แล้วมา
กระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีก หรือเหตุอื่นที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้บริโภคภายในห้าปีนับแต่
วันถูกพักใช้ใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตนั้นอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้น
สองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๖/๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้ง
ให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้
ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่จำหน่าย หรือสถานที่ทำการของผู้รับ
อนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๔๖/๓ เมื่อผู้อนุญาตมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้ถือว่า การผลิต นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอน ใบอนุญาต เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ผู้รับ อนุญาตทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๗/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๔๖/๔ มาตรา ๔๖/ ๕ และมาตรา ๔๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๗/๑

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๖/๔ กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารหรือผู้รับอนุญาตได้รับแจ้ง หรือ รับทราบคำสั่งในกรณีดังต่อไปนี้ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อรัฐมนตรีเป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับ แจ้งหรือรับทราบคำสั่งดังกล่าว

(๑) ผู้อนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย ไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย ไม่อนุญาตให้ย้ายสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่เก็บอาหาร หรือไม่ออกใบอนุญาตโฆษณา

(๒) ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย เพิกถอนใบอนุญาต ผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย เพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา เพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือเพิกถอน ใบสำคัญการจดทะเบียน

มาตรา ๔๖/๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๖/๔ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่ารัฐมนตรีวินิจฉัยให้คำขอ อุทธรณ์ตกไป

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อ จำหน่าย คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่าย คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา คำสั่งเพิก ถอนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียนแล้วแต่กรณี

ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในหมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑) (๔) (๑๓) หรือ (๑๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๒) (๖) (๗) หรือ (๑๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๓) หรือ (๑๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๙) หรือ (๑๐) ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๕) หรือ (๑๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารเฉพาะคราวโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ มาตรา ๔๒/๗ มาตรา ๔๒/๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๒/๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำอาหารควบคุมเฉพาะที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรมาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำอาหารควบคุมที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรมาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำอาหารจัดแจ้งที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรมาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งซึ่งออกตามมาตรา ๒๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔/๔ ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อจำหน่ายอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ผู้ใดจำหน่าย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๖๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๖๘ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับทางปกครองเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่มิปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๖๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่มิปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๕) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่มิปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินสามพันบาทตลอดเวลาที่มิปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๘) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่มิปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๒ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดจำหน่ายอาหารควบคุมเฉพาะที่มีได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๔ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหารควบคุมเฉพาะไม่ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองเป็นรายวันวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๒ ผู้ใดผลิต นำเข้า อาหารควบคุมเฉพาะที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ผู้ใดจำหน่ายอาหารควบคุมเฉพาะที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๗๕/๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๔ ผู้ใดจำหน่ายอาหารควบคุมที่มีได้แจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๕/๕ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหารควบคุมไม่ตรงตามที่ได้แจ้งรายการอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๖ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๗ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองเป็นรายวันวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๘ ผู้ใดผลิต นำเข้า อาหารควบคุมที่ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

ผู้ใดจำหน่ายอาหารควบคุมที่ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา ๗๕/๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๐ ผู้ใดจำหน่ายอาหารจัดแจ้งที่มีได้จัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๗๕/๑๑ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหารจัดแจ้งไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๒ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการจัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งได้รับใบสำคัญการจัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๕ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองเป็นรายวันวันละไม่เกินสามพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๔ ผู้ใดผลิต นำเข้า อาหารจัดแจ้งที่ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ผู้ใดจำหน่ายอาหารจัดแจ้งที่ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงหนึ่งปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๕/๑๕ ผู้ใดโฆษณาอาหารโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๗๕/๑๘ ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๙ ผู้รับอนุญาตโฆษณา ผู้ทำการโฆษณา ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท และปรับทางปกครองเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๒๐ ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๘ (๒) ต้องระวางโทษทางปกครองปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับทางปกครองเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๒๑ การกระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘/๕ หากเป็นการกระทำความผิดโดยจำหน่ายปลีกให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้นั้นกระทำความผิดอีกภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งก่อน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๒๒ การกระทำความผิดตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๗๘/๑๑ หากเป็นการกระทำความผิดโดยจำหน่ายปลีกให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท แต่ถ้าผู้นั้นกระทำความผิดอีกภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งก่อน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๕/๒๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ แต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับเป็นพินัยเป็นรายวันวันละไม่ต่ำกว่าห้าร้อยบาทแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

มาตรา ๗๕/๒๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือการกระทำ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๕/๒๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินคดีต่อไป โดยให้อายุความเริ่มนับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระค่าปรับตามคำสั่งของเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย

มาตรา ๗๕/๒๖ ในกรณีค่าปรับจากการเปรียบเทียบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติการและดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๗๕/๒๒ ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๓๔ ใบอนุญาตผลิตอาหารที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้นั้นได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๕ ผู้ผลิตอาหารซึ่งได้รับเลขสถานที่ผลิตอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต หรือเมื่อพ้นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้ผลิตอาหารไม่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในระยะเวลาดังกล่าวในกรณีที่ได้รับเลขสถานที่ผลิตอาหารตามวรรคหนึ่งเป็นการได้รับในปีที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และผู้ผลิตอาหารประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต หรือเมื่อพ้นระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้ผลิตอาหารไม่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๓๖ ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้อาหารควบคุมเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้และให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้รวมทั้งให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารควบคุมเฉพาะ ยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๗ ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารควบคุมตามมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้อาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานตามมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารควบคุมตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๘ ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้อาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นอาหารที่ต้องมีฉลากตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารจัดแจ้งตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๙ เมื่อรัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) อาหารควบคุมตามมาตรา ๖ (๓) หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าว ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกไปสำคัญการขึ้นทะเบียน

(๒) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ หรืออาหารจัดแจ้งตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมหรืออาหารจัดแจ้งนั้น แจ้งรายการหรือรายละเอียดตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ และเมื่อได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศ

กระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ โดยผู้รับอนุญาตไม่ได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดภายในระยะเวลาดังกล่าว

(๓) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ หรืออาหารจดแจ้งตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารควบคุมตามมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมหรืออาหารจดแจ้งนั้น แจ้งรายการหรือรายละเอียดตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุม และเมื่อได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารควบคุม โดยผู้รับอนุญาตไม่ได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดภายในระยะเวลาดังกล่าว

(๔) ในกรณีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ หรืออาหารจดแจ้งตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอาหารจดแจ้งตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมหรืออาหารจดแจ้งนั้น แจ้งรายการหรือรายละเอียดตามมาตรา ๔๒/๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารจดแจ้ง และเมื่อได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดแล้วให้ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อไปได้ และให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบสำคัญการจดแจ้ง หรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอาหารจดแจ้ง โดยผู้รับอนุญาตไม่ได้แจ้งรายการหรือรายละเอียดภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๔๐ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าซึ่งอาหารที่มีใบอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม หรืออาหารจดแจ้งตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ได้รับเลข

สารบออาหารที่แสดงบนฉลากสำหรับอาหารดังกล่าวตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และประสงค์จะแสดงเลขสารบออาหารนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบสำคัญการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ใช้เลขสารบออาหารต่อไปได้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบสำคัญการจดทะเบียนหรือเมื่อพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไม่ได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๔๑ ผู้ได้รับอนุญาตโฆษณาอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ก่อนปีทีพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะใช้โฆษณานั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตโฆษณาตามมาตรา ๔๒/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่มีการได้รับอนุญาตโฆษณาอาหารตามวรรคหนึ่งเป็นการได้รับอนุญาตในปีทีพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะใช้โฆษณานั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตโฆษณาตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ บรรดาคำขออนุญาต คำขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร คำขอประเมินเอกสารวิชาการ หรือคำขอใด ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่ข้อดังกล่าวแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหาร ควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) อาหารควบคุมตามมาตรา ๖ (๓) และอาหารจดทะเบียนตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๔๕ กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๖ ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหาร ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้นำมาใช้บังคับแก่กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร ตามบทบัญญัติในหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารแห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ให้ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหารเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
.....

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตผลิตอาหาร	ฉบับละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตผลิตอาหารเป็นการเฉพาะคราว	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตนำเข้าอาหาร	ฉบับละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตนำเข้าอาหารเป็นการเฉพาะคราว	ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตโฆษณาอาหาร	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
(๗) ใบสำคัญการแจ้งรายการ	ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
(๘) ใบสำคัญการจดทะเบียน	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุใบอนุญาตเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ	

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมอาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิด กลุ่ม ประเภทของอาหาร ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง กับคณะผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เสนอพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามมาตรา ๑๓๓ (๓) ของรัฐธรรมนูญ โดยได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่เป็นข้อจำกัดในการควบคุมความปลอดภัยอาหารและการโฆษณาอาหาร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการควบคุมอาหารโดยกำหนดควบคุมอาหารตามระดับความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือผลกระทบต่อผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการโฆษณาอาหาร กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเพื่อให้ทางธุรกิจ กำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารให้รับผิดชอบต่อผู้บริโภค เพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามหลักสากลอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจของผลิตภัณฑ์อาหารในการส่งออกให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านการค้าระหว่างประเทศ เพิ่มกลไกในการพิจารณาอนุญาตให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนแก้ไขบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) วันใช้บังคับ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” “โรงงาน” แก้ไขบทนิยามคำว่า “ผลิต” และ “ผู้อนุญาต” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุสัมผัสอาหาร” “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” “ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร” “โฆษณา” “สื่อโฆษณา” “สถานที่” “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” และ “เลขาคีการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศกำหนดกลุ่มอาหารโดยแบ่งเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง กำหนดอาหารที่ต้องประเมินความปลอดภัย และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้วัตถุสัมผัสอาหาร การจำหน่ายอาหาร การขนส่ง การเก็บรักษาและการโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมชื่อตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้อำนวยการกอง กองอาหาร ในองค์ประกอบคณะกรรมการให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ชื่อตำแหน่งผู้แทนของสภาองค์กรของผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหารให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและผู้อนุญาต กำหนดการดำเนินงานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระในระหว่างการจัดตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ แก้ไข เพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เหตุในการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และเพิ่มมาตรา ๑๒ วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๑๓/๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาต และกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอผ่อนผันการต่ออายุใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และ มาตรา ๑๖ (๒) และเพิ่มมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๘ วรรคสาม)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และหลักเกณฑ์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือเฝ้าระวังอาหาร รวมทั้งกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้มีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บ อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บ และหลักเกณฑ์ในการรับเงินและจ่ายเงินดังกล่าว (เพิ่มหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา ๑๘/๑ ถึงมาตรา ๑๘/๕)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวมทั้งกำหนดห้ามจำหน่ายอาหารเพื่อการส่งออกในราชอาณาจักร (แก้ไขชื่อหมวด ๓ หน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ และเพิ่มมาตรา ๒๔/๑ ถึงมาตรา ๒๔/๔)

(๘) กำหนดการควบคุมอาหารเสื่อมคุณภาพ แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของอาหารปลอมและอาหารผิดมาตรฐาน และแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตเกี่ยวกับการออกคำสั่งเพื่อการควบคุมอาหาร และประกาศผลตรวจสอบให้ประชาชนทราบ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งและการเข้าดำเนินการแทนผู้ประกอบการธุรกิจอาหารดังกล่าวให้ประชาชนทราบ และมีอำนาจโฆษณาคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ประกอบการธุรกิจอาหารฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ (แก้ไข

เพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๔) มาตรา ๒๗ (๔) และ (๕) มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ และเพิ่มมาตรา ๓๐/๑ ถึงมาตรา ๓๐/๓)

(๙) กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมอาหารในแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะต้องขึ้นทะเบียน อาหารควบคุมต้องแจ้งรายการ และอาหารจัดแจ้งต้องจัดแจ้ง และกำหนดการขอรับใบแทนใบสำคัญของอาหารดังกล่าว รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการและการแก้ไขเปลี่ยนแปลง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๕ อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ และเพิ่มมาตรา ๔๒/๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๐)

(๑๐) กำหนดมาตรการในการควบคุมการโฆษณาอาหาร กำหนดหลักเกณฑ์การโฆษณา และกำหนดให้การโฆษณาคุณภาพ ประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องได้รับใบอนุญาต (เพิ่มหมวด ๕/๑ การโฆษณา มาตรา ๔๒/๑๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๙)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเรียกให้หยุดหรือเข้าไปในยานพาหนะเพื่อตรวจสอบอาหาร การค้น การยึดหรืออายัด และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ (๒) (๔) และ (๕) และมาตรา ๔๔ และเพิ่มมาตรา ๔๓ (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) และวรรคสาม มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ และมาตรา ๔๔/๑)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๗ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา ๔๖ และเพิ่มมาตรา ๔๖/๑ ถึงมาตรา ๔๖/๓)

(๑๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์ (เพิ่มหมวด ๗/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๔๖/๔ ถึงมาตรา ๔๖/๖)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๗๕ และเพิ่มมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘/๑ ถึงมาตรา ๗๘/๒๓)

(๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ประชาชนผู้บริโภคได้ความคุ้มครองด้านความปลอดภัยระดับสูงจากการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามหลักสากล โดยจัดให้มีมาตรการควบคุมอาหารตามระดับความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือผลกระทบต่อผู้บริโภค ในกรณีที่ตรวจพบปัญหาความปลอดภัยของอาหารหรือไม่ควรแก่การบริโภค จะมีมาตรการจัดการระงับความเสียหายที่เกิดต่อผู้บริโภคได้ทันการณ์และมีประสิทธิภาพ ผู้บริโภคได้รับการเยียวยาชดใช้ราคาสินค้าและค่าใช้จ่ายที่เกิดจากอาหารไม่ปลอดภัยหรือไม่ควรแก่การบริโภค ผู้บริโภคยังได้รับความคุ้มครองจากการโฆษณาอาหารที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค ผู้

ประกอบธุรกิจด้านอาหารได้รับความสะดวกในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเพื่อการดำเนินธุรกิจ โดยมีกลไกการพิจารณาอนุญาตที่มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจของผลิตภัณฑ์อาหารในการส่งออกให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านการค้าระหว่างประเทศ ยกกระดับส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์อาหารที่ผลิตในประเทศไทยมีความน่าเชื่อถือทั้งผู้บริโภคทั้งในประเทศและประเทศคู่ค้าของไทย ทำให้รายได้จากการส่งออกสินค้าอาหารของประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้น เป็นการสร้างรายได้และเศรษฐกิจของชาติ